शातितेस्तेत्रसो भागैर्दश्रीमः पव्यभिस्तवा। श्रतीव कान्तिमञ्चार भानोरासीत्तदा वपुः ॥ २ ॥ शातित चास्य यत्तेजस्तेन चक्रं विनिर्मितं। विष्णोः गूलच प्रर्वस्य प्रिविका धनदस्य च ॥ ३ ॥ द्रुः प्रेतपतेः शक्तिर्देवसेनापतेस्तथा। म्रन्येवाम्बैव देवानामायुधानि स विश्वक्रत्॥ ४॥ चकार तेजसा भानोभीसुराय्यरिशान्तये। इति शातिततेजाः स शुशुभे नातितेजसा ॥ ५ ॥ वपुर्दभार मार्त्तगढः सर्वावयवशोभनं। स ददर्भ समाधिस्थः खां भार्यां वडवाङ्गतिं॥ ६॥ श्रिष्ट्यां सर्वभूतानां तपसा नियमेन च। उत्तरांख कुरून् गला भूलाऽखो भानुरागमत्॥ ७॥ सा च हट्टा तमायान्तं पर्पुंसो विशक्षया। जगाम संमुखे तस्य प्रष्ठरश्चलतत्परा ॥ 🗢 ॥ तत्र नासिकायोगं तयोस्तव समेतयोः। वडवायाच्य तत्तेजी नासिकाभ्यां विवस्वतः 🖟 ८ 🖡 देवौ तच समुत्यकाविश्वनौ भिषजां वरौ। नासत्यदस्ती तनयावश्ववद्वादिनिर्गती॥ १०॥ मार्त्तप्तस्य सुतावेतावश्वरूपधरस्य हि। रेतसोऽन्ते च रेवन्तः खन्नी धन्वी तज्ञ्चक्ष् ॥ ११ ॥ अशारूढः समुद्रुतो वाणातू खसमन्वितः। ततः खरूपममलं दर्भयामास भानुमान् ॥ १२ ॥